

Til lovforslag nr. L 38. Skriftlig fremsættelse (9. oktober 2003)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om offentlige betalinger m.v.
(Lovforslag nr. L 38).

Lovforslaget har til formål at gøre offentlig betalingsforvaltning nemmere for myndigheder såvel som virksomheder og borgere.

Lovforslaget består af tre initiativer: a) NemKonto, b) NemBetalinger, c) indførelse af mindstekrav til den offentlige betalingsforvaltning.

De fleste har i dag en konto i et pengeinstitut. Blandt personer over 18 år er det mindst 98 pct.

Lovforslaget indebærer, at borgere og virksomheder blandt deres pengeinstitutkonti skal udvælge og angive et kontonummer (en "NemKonto"), hvortil det offentlige kan foretage udbetalinger.

Borgeren og virksomheden skal fremover ikke komme med yderligere kontioplysninger til offentlige myndigheder, hvis man ønsker alle offentlige udbetalinger indsat på NemKontoen. Der er i øvrigt fortsat mulighed for udbetaling til et andet kontonummer end NemKontoen.

Borgere og virksomheder uden en pengeinstitutkonto vil ligeledes fremover få offentlige udbetalinger via pengeinstituttet (evt. posthuset). Det benævnes NemBetalinger. Der er tale om mere skræddersyede løsninger for udbetalinger til grupper i en særlig situation, f.eks. ved stor gæld eller voldelig adfærd.

Som følge af NemKonto og NemBetalinger kan offentlige udbetalinger fremover overføres elektronisk "konto-til-konto". Offentlige udbetalinger ved checks kan hermed afskaffes, og kontantkasser begrænses. For så vidt de tilbageværende kontantkasser lægges der op til et øget samarbejde på tværs af myndighederne.

Lovforslaget fremmer endvidere en øget digitalisering af betalingsforvaltningen.

Det vedrører f.eks. de mindst 18 millioner leverandørfakturaer, som det offentlige modtager hvert år, med en gennemsnitlig håndteringsomkostning på 54 kr., jf. analyse udført af konsulentfirmaet KPMG. Virksomhederne kan vælge mellem at overgå til elektronisk fakturering eller at fortsætte med at fremsende papirbårne leverandørfakturaer. Papiret skal så adresseres til centralt scanningsbureau, hvorfra det videresendes elektronisk til myndigheden. For mindre og mellemstore virksomheder er udgiften til scanning gratis.

Med baggrund i KPMGs analyse skønnes initiativet at indebære en mindreudgift, som efter indfasning over nogle år kan udgøre op til 800-900 mio. kr. årligt for det offentlige under ét. Systemerne for NemKonto og NemBetalinger samt elektroniske leverandørfakturaer etableres i løbet af 2004/2005, og engangsudgiften hertil skønnes at udgøre ca. 115 mio. kr.

Ifølge Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel indebærer lovforslaget en administrativ lettelse for virksomhederne på 300-400 mio. kr. årligt.

Nogle virksomheder forventes at ville overgå til elektronisk fakturering og derfor foretage engangsinvesteringer på ca. 200-300 mio. kr. Disse virksomheder vil samtidig kunne opnå ekstra administrativ besparelse i forhold til håndteringen af de ikke-offentlige kundeforhold.

Som led i lovforslaget overflyttes bestemmelserne om én afregningskonto i lov om bemyndigelse til optagelse af statslån til nærværende forslag til en samlet lov for offentlige betalinger m.v.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.